

TROND CLAUSSEN – OSLOS SISTE OG CHRISTIANIAS FØRSTE BORGERMESTER

Et av Bymuseets eldste malerier, malt omkring 1640, forestiller borgermester Trond Claussen sammen med to koner og mange barn. Som mange i vår egen tid var Trond sønn av en innvandrer. Han ble en vel ansett kjøpmann i Oslo, rådmann og senere borgermester. Dette embetet beholdt han etter at byen ble flyttet og ble til Christiania.



Trond Clausen med familie, ukjent maler ca. 1640. OM



Trond Claussen

At Trond ble avbildet med to koner, betyr ikke at han var bigamist, bare at det var tidens skikk å avbilde både levende og døde på familiebilder. Også de døde barna er med; de døde spedbarna svever i himmelen, båret av kjeruber.

Tronds første kone Kirsten Simonsdatter sitter lengst til venstre av de tre voksne kvinnene. At hun var død da bildet ble malt, symboliseres ved det lille dødninghodet hun har i hånden. Vi kjenner ikke navnet til hans andre kone, som sitter helt til høyre med en liten pike på fanget, begge spill levende. Kvinnen mellom dem må være en datter, formodentlig av første ekteskap. Hun må være ugift, siden hun ikke bærer hodelin som gifte kvinner.

Sønnene står samlet rundt faren til venstre i bildet. De yngste har samme hårfasong som han, omtrent den som William Shakespeare brukte. Men den eldste skiller seg ut – han fremtrer som en demonstrativt moderne moteløve med halstørkle og krøllet allongeparykk, som slik de brukte ved hoffet i Paris under kong Ludvig XIII.

Tronds far Claus Hollender kom, som navnet sier, fra Nederland. Han gjorde det bra i Oslo og var rådmann her da han døde omkring 1600. Sønnen Claus Claussen vendte tilbake til farens hjemby Amsterdam, hvor hans etterkommere tok navnet Anslo, det gamle nederlandske navnet for Oslo. Der bygde han rundt 1616 en eldreboli for damer, Ansloshofje, som fremdeles står. Den andre sønnen Trond Claussen ble i Oslo, hvor han ble rådmann som faren, og senere borgermester. Familiebildet må være malt av en ukjent nederlandsk maler før Trond døde i slutten av 1630-årene.

Forfatter: Lars Roede, Oslo Museum